

MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR
INSPECTORATUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ "SOMEȘ"
AL JUDEȚULUI SATU MARE

Cuvânt Înainte

Serviciile de pompieri civili și instituția pompierilor militari din județul Satu Mare au evoluat în strânsă legătură cu condițiile social-economice proprii fiecărei etape, asupra cărora și-au pus amprenta elementele de ordin național, tradițional și specific.

Vreme îndelungată, pe aceste meleaguri, rolul principal în combaterea incendiilor revenea colegiilor de meseriași, ce interveneau cu unelte specifice, sprijiniți de solidaritatea umană a întregii obști.

Începând cu secolul al XVIII-lea, odată cu dezvoltarea meșteșugurilor și comerțului, a intensificării procesului de urbanizare, s-a impus găsirea unor forme noi de combatere a incendiilor. Astfel, în 1835 la Iași și în 1845 la București sunt înființate primele subunități de pompieri militari.

Istoria unităților militare de pompieri este intim legată de renașterea și evoluția organismului militar din cele trei principate românești.

În Transilvania, majoritatea unităților militare de pompieri se vor înființa după 1936, adică la mai bine de un secol. Această întârziere se leagă atât de istoria acestei zone cât și de influența mai puternică a Occidentului, care în combaterea incendiilor pune accentul pe serviciile de pompieri civili.

Așadar, putem remarca, în evoluția pompierilor sătmăreni, două etape: până la 1936 predominat de serviciile de pompieri civili și după 1936 când vor coexista unități și subunități militare de pompieri cu cele ale serviciilor de pompieri civili.

Pentru marcarea primei etape, ne-am bucurat de sprijinul și colaborarea Filialei Satu Mare a Arhivelor Naționale și a Muzeului județean de istorie Satu Mare, care ne-au pus la dispoziție documentele necesare.

În sprijinul acestora s-au tratat succint organizarea primelor formațiuni de stingere a incendiilor, construirea "Turnului Pompierilor", înființarea primelor cazărmi de pompieri; dotarea cu utilaje a primelor formațiuni de pompieri; Constituirea Asociației pompierilor voluntari și reorganizarea formațiunilor de pompieri în municipiul Satu Mare.

Datele și informațiile din etapa a două sunt culese din documentele de arhivă ale Corpului Pompierilor Militari și Grupului de pompieri "SOMEȘ" al județului Satu Mare și se referă la un scurt istoric al instituției pompierilor militari sătmăreni, modificările

structurale după 1990 și se încheie cu întâmplări și evenimente din viața unității, cu accent pe intervențiile mai semnificative.

Parcurgând aceste file am fi bucuroși de orice sugestie menită să îmbogățească conținutul lor într-o viitoare apariție.

Începuturile luptei cu focul în zona Sătmarului

Organizarea primelor formațiuni de stingere a incendiilor strădania oamenilor și lupta lor împotriva incendiilor a căpătat forme organizate, pe măsura evoluției societății omenești abia în evul mediu, o dată cu apariția și dezvoltarea localităților de tip urban, a meșteșugurilor și a formelor de conducere administrative.

Se cunoaște faptul că în evul mediu obștea locuitorilor din centrele urbane, târguri și sate participau solidar la operațiunile de stingere a incendiilor.

În centrele meșteșugărești, meseriașii organizați în bresle, se remarcă în aceste activități, fiind dotați cu mijloace tehnice mai adecvate, fapt caracteristic și localităților județului Satu Mare.

Investigațiile întreprinse în documentele de arhivă, informațiile depistate, destul de puține și lacunare, ne-au permis totuși să identificăm două etape distincte cu privire la statutul, atribuțiile și componenta serviciilor de incendiu din municipiul și județul Satu Mare: etapa "civilă", respectiv cea "militară" după anul 1936.

Un început al așa-zisei etape civile, sub aspect organizatoric, mai ales, poate fi asociată cu apariția breslelor în centrele orașenești Sătmar, Mintiu și Carei, undeva în secolele XVI-XVII. Meseriașii, cizmari, tăbăcari, cojocari, tesători s.a.m.d. folosind în procesul de producție materii prime combustibile și inflamabile erau neîndoindnic preocupați de a-și asigura o dotare corespunzătoare unor intervenții în caz de incendii. Participau desigur, alături de ceilalți cetățeni la stingerea incendiilor produse în oraș, probabil nu de puține ori, știut fiind faptul că locuințele erau construite în majoritate din lemn.

Construirea "Turnului pompierilor"

În urma demersurilor întreprinse de către magistrul orașului Satu Mare, "Camera regală de Scopus" aprobă în anul 1768 construirea unui edificiu de piatră și cărămidă destinat Primăriei orașului. Aceasta nouă clădire a fost terminată prin anul 1777 și se găsea pe locul unde se afla astăzi "Hotelul Dacia".

Aici au fost adăpostite organele administrative și judecătorești ale orașului.

Amintirea acestui edificiu în memoria sătmărenilor a dăinuit până în zilele noastre cu denumirea de "casă turn". Turnul instalat deasupra imobilului a servit ca observator (foișor) pentru supravegherea ordinii și liniștii publice, precum și pentru depistarea eventualelor incendii, până în anul 1900 când acesta va fi demolat, construindu-se actualul "Complex hotelier și de alimentație publică DACIA".

Între anii 1901-1904 supravegherea se efectua din cele două turnuri ale Catedralei romano-catolice, construcție situată în apropiere, fapt ce a creat nemulțumiri din partea clopotarilor acestei biserici. Pentru înlăturarea acestui inconvenient, la îndemnul comandantului pompierilor Gyula Tankoczi, episcopul catolic Meszlenyi Gyula va alocă suma de 20.000 de coroane de aur pentru construirea unui turn special de supraveghere, cunoscut și în prezent ca fiind "Turnul Pompierilor".

La sfârșitul secolului al XIX-lea și începutul secolului al XX-lea, în zona centrală a orașului Satu Mare s-au ridicat edificii noi. Orașul primind înfățișarea ce s-a păstrat în linii mari până în zilele noastre. Se conturează aspectul arhitectonic de azi al centrului orașului (centrul vechi). Din această mulțime de clădiri publice, școli și case particulare, cele mai semnificative din punct de vedere arhitectonic sunt: Hotelul Dacia, Palatul Justiției, Teatrul de Nord, Casa Albă, Clădirea Liceului Mihai Eminescu, Turnul Pompierilor.

Turnul pompierilor - acest turn zvelt, care se ridică în centrul orașului, în curtea fostei clădiri a poliției, dă o notă caracteristică arhaică aspectului urbanistic al Municipiului Satu Mare. Are o înălțime de 45 metri. La baza are un soclu cu secțiunea pătrată, cu latura de 4,30 m, înalt de 8 m, cu interiorul octogonal, iar la exterior cu o cornișă, se continuă cu un tambur de formă cilindrică ce se îngustează spre partea superioară, prevăzut cu 13 ferestre cu tâmplăria metalică dispusă în spirală.

În interior are o scară metalică în spirală cu 174 de trepte. Turnul este tencuit în interior, iar exteriorul are cărămidă aparentă. La înălțimea de 33,75 m s-a prevăzut o platformă circulară cu balustrada pentru supraveghere, realizată în console metalice.

Turnul se termină printr-un coif executat din șarpantă de lemn și învelit cu plăci de alamă, imitând forma unui clopot. Construcția Turnului pompierilor din Satu Mare, operă a arhitectului Vajuay Ludovic, a început la sfârșitul anului 1903 iar dezvelirea oficială a acestuia a avut loc la data de 25 septembrie 1904 în cadrul unor manifestări fastuoase.

Cu această ocazie s-a ținut adunarea festivă anuală a Asociației pompierilor din Satu Mare, la care a fost prezentat Raportul despre activitatea pompierilor din Satu Mare privind construirea turnului. Cu acest prilej adunarea a ales organele de conducere ale Asociației. După adunarea festivă s-a trecut la dezvelirea Turnului și a trei plăci comemorative.

La ora 12,00 a avut loc alarmarea pompierilor pentru stingerea unui incendiu simbolic (aplicație de stingere) la clădirea numită "Casa Alba", exercițiu urmărit de o bună parte din locuitorii orașului. La ora 13,00 oficialitățile și participanții au fost invitați la restaurantul hotelului "Dacia" unde s-a organizat un banchet în cinstea pompierilor din oraș.

Festivitățile s-au încheiat cu un bal în aer liber. Turnul Pompierilor fiind iluminat până seara târziu, cu becuri multicolore, iar fanfara militară a garnizoanei cântă de pe platforma circulară. A fost primul bal în aer liber din istoria localității.

În ziua următoare, 26 septembrie 1904, de la ora 08,00 s-a început oficial serviciul de supraveghere din Turnul Pompierilor. Preluarea oficială a turnului a avut loc pe la mijlocul lunii decembrie 1904, de către o comisie de specialiști, care a constatat cu satisfacție că turnul corespunde celor mai moderne cerințe tehnice.

Inființarea primelor cazărmi de pompieri

După inaugurarea turnului, s-a construit cazarma pentru poliție și pompieri în actuala clădire de lângă Cinematograful "Victoria", str. Mihai Viteazu nr. 13, prin executarea de lucrări de etajare și extindere, care s-au încheiat în anul 1906.

Din documentele de arhivă cercetate rezultă preocuparea administrațiilor localităților județului Satu Mare, în special a celor urbane, precum și locuitorilor, pentru

asigurarea unui cadru organizat activității de combatere a incendiilor, începând cu observarea acestora din turnuri, participarea locuitorilor la stingere, asigurarea mijloacelor tehnice de stingere și chiar elaborarea unor măsuri empirice de prevenire a incendiilor.

În anul 1804 conducerea orașului Satu Mare a comandat la un meșter specialist, numit J. Remost, o "mare pompa de incendiu". Ea a costat 950 forinți.

În anul 1806, două femei vinovate de producerea unui incendiu au fost condamnate la moarte, din care una arsă pe rug, ceea ce denotă ca incendiarii erau aspru pedepsiți în această perioadă.

Când în anul 1812 a ars aproape în întregime satul Bercu, orașul Satu Mare a fost printre primele localități care a ajutat locuitorii satului incendiat, trimittându-le pâine, grâu și mălai în cantități mari. După marele incendiu din satul Bercu, magistratul orașului Satu Mare a hotărât ca fiecare meșter de breaslă să fie obligat să aibă și pompe de incendiu manuale.

În anul 1820 au ars Parohia și mai multe case din Satu Mare. Din această cauză magistratul orașului Satu Mare a decis că în afară de paza din Turnul pompierilor, să fie pus și câte un paznic pentru observarea incendiilor și în tur-nurile bisericilor reformate din Satu Mare și Mintiu. Deci rezultă clar că în anul 1820 exista un turn al pompierilor, probabil turnul primăriei vechi construit din lemn în anul 1777, iar apoi supraînălțat cu încă un etaj, unde s-a ținut serviciu permanent, zi și noapte, pentru observarea incendiilor.

Grija autorităților locale pentru prevenirea și stingerea incendiilor s-a concretizat prin înființarea în anul 1875 a "Reuniunii pompierilor voluntari din Satu Mare", după cum rezultă dintr-o matrice sigilată păstrată în Arhivele Nationale, Filiala Satu Mare, având în câmpul sigilar gravate o cască de pompieri, o scară, o secure (topor) și o cange. Fondatorul și primul președinte al reuniunii a fost G. Kiss. Reuniunea a fost condusă în fapt, timp de 10 ani, de către J. Ferenczy, care a organizat o echipă de pompieri, a redactat "Regulamentul de organizare și funcționare a Reuniunii pompierilor voluntari din Satu Mare", care, după ce a fost aprobat de conducerea orașului, a rămas în vigoare până în preajma primului război mondial.

Despre un sediu al Reuniunii, putem vorbi în anul 1898, cand ea va fi adăpostită, împreună cu Politia, în imobilul situat pe strada Mihai Viteazu nr. 13, lângă cinematograful "Victoria".

În anii 1905-1906 se vor executa aici lucrări de etaj și extindere. Personalul constă dintr-un comandant ce-și avea domiciliul stabil aici, doi loțtitori, un comandant de pluton, magazioner, casier, secretar, patru comandanți de veghe, un medic, un procuror, doi mecanici, trei vizitii.

Dotarea cu utilaje a primelor formațiuni de pompieri

Pentru intervenție la stingerea incendiilor, pompierii aveau în dotare utilaje de tip hipo.

În anul 1913, episcopul Boromisza Tibor, în calitate de patron al Reuniunii, va dona acesteia un automobil (autopompă) în valoare de 20.000 coroane. Interesant de subliniat este faptul că Reuniunea avea și o "secție de salvare", încadrată cu pompieri salvatori voluntari și înzestrată cu o caruță și cu echipamentul necesar acordării primului ajutor medical, care intervenea în cazuri de înjunghieri, accidente rutiere, înec, sinucideri, otrăvirii, arsuri, mușcături de câine și altele.

Începând cu anii 1830-1931, Reuniunea va funcționa ca "Serviciu de Incendiu" în subordinea Primăriei orașului Satu Mare, avându-l ca șef pe Carol Blaga, comandant executiv pe Aurel Pușcașu. În iulie 1932 documentele îl consemnează că prim-comandant pe Gavril Păușan, viitorul chestor al Poliției de Stat Satu Mare. Între timp, imobilul ce adăpostea pompierii și chestura poliției, va mai adăposti Serviciul Sanitar al orașului și Biroul populației.

La începutul acestui secol, la nivelul Comitetului Satu Mare nu există nici o formă de organizare a pompierilor civili. De aceea, Augustin Ferentiu, comandantul de pluton al Reuniunii din Satu Mare, va fi însărcinat de către autoritățile Comitatului să elaboreze, în iulie 1908, un proiect de statut. Bazele "Asociației Pompierilor din Comitatul Satu Mare" vor fi puse în august 1908, cu prilejul desfășurării în orașul nostru a Congresului anual al pompierilor din Ungaria și Transilvania, care a aprobat statutul asociației. Statutul și comenzile utilizate la instrucție erau în limba maghiară. Abia în ședința asociației ținută la Baia Mare în data de 30 august 1925, s-a hotărât traducerea statutului în limba română și introducerea comenzilor în aceeași limbă. La această dată îl găsim ca președinte al asociației pe dr. Teofil Dragoș, iar vicepreședinți pe Augustin Ferentiu - primarul orașului pompierilor din Satu Mare, compus din 43 de persoane și condusă de primarul municipiului Satu Mare, dr. Stefan Benea.

Delegația română a obținut un succes frumos, fiindu-i decernată medalia de aur.

Funcționarea anevoioasă și uneori defectuoasă a acestor asociații, lipsa de organizare unitară a serviciilor de incendiu, dotarea modestă cu mijloace adecvate de intervenție la incendiu, rapida înflorire economică din perioada interbelică au pus la modul imperativ problema eficientizării activităților de prevenire și stingere a incendiilor, necesitatea trecerii de la amatorism și voluntarism la profesionalism.

Scurta istorie a instituției pompierilor militari sătmăreni

Adoptarea Legii de organizare, a Corpului Pompierilor Militari, promulgată prin I.D. nr. 815 din 3 aprilie 1936 prin care se institua o coordonare unică, la nivel național a activității de prevenire și combatere a incendiilor, a făcut posibilă înființarea instituției pompierilor militari în județul Satu Mare. În documentele Comandamentului Pompierilor din perioada 1912-1945, în Ordinul de zi nr. 109 din 1 octombrie 1936 se consemnează: "Având în vedere Legea pentru organizarea pompierilor publicată în Monitorul Oficial nr. 80/1936 precum și consimțământul Primăriei municipiului Satu Mare de a-și militariza serviciul de incendiu, pe ziua de 1 octombrie 1936, ORDON:

I. Pe data de 1 octombrie 1936 se înființează Compania de Pompieri Satu Mare cu un efectiv bugetar de căpitan comandant, 1 subofiter instructor ajutor, 23 oameni trupă.

II. La comanda companiei se mută pe aceeași dată Capitanul Grumazescu Petre din Secția Pompieri Tulcea, conform broșurei de mutări secrete seria 50/1936 și ca ajutor subofiter instructor Văduva Fane, din Secția Pompieri P. Neamt.

III. Serviciul tehnic și administrativ vor lua dispozițiunile necesare pentru formarea efectivului de oameni, menționați mai sus, de la menționați de pompieri militari, în fiinta. Cei în drept se vor conforma. În ordinul de zi nr.127 din 28 octombrie 1936 se consemnează: "Având în vedere Legea pentru organizarea pompierilor militari publicată în Monitorul Oficial nr. 80/1936 precum și consimțământul Primăriei Carei de a-și militariza serviciul de incendiu pe ziua de 1 noiembrie 1936, ORDON: 1) Pe data de 1 noiembrie 1936 se înființează Secția de Pompieri Carei cu un efectiv bugetar de 1 comandant (provizoriu un plutonier), 16 oameni trupă. 2) În acest scop se detașează în mod provizoriu la comanda Secției

Plutonier Caprarus Nicolae, din S.P. Caracal. 3) Serviciul Tehnic și Administrativ vor lua dispozițiunile necesare pentru formarea efectivului de oameni menționați mai sus, de la menționați de pompieri în ființă. Cei în drept se vor conforma."

Ambele ordine sunt șampilate și poartă semnătura Comandantului Pompierilor Militari, colonel GHEORGHE POHRIB. Din documentele aflate în Arhivele Naționale - Filiala Satu Mare rezulta că cele două subunități, imediat după emiterea ordinului de înființare, au trecut la preluarea sediilor și dotarea serviciilor pompierilor civili, care în Satu Mare se aflau în aceeași cazarmă cu Chestura Poliției iar în Carei în clădirea Primăriei și a Comisariatului de Poliție.

Dotarea era asemănătoare și cuprindea: pompe manuale, căruțe pentru unelte și sacale, autostropitoare, motopompe, sistem Renault, scări metalice, scări simple, cai cu harnașament etc.

Până în 1947 pompierii militari sătmăreni vor folosi numai utilajele și accesoriile preluate de la serviciile de pompieri civili.

După Dictatul de la Viena, din 1940, subunitățile militare de pompieri Satu Mare și Carei sunt desființate, activitatea de stingere a incendiilor era asigurată de "pompierele profesionaista" care funcționa potrivit unui "Regulament" și era coordonată de primarul orașului. În regulamentul se prevedea că "pentru a face față situației este necesar să revină câte un pompier la 2.000 locuitori".

Finanțarea cheltuielilor se făcea din bugetul local. În perioada ocupației fascisto-hortiste, documentele oficiale se scriau în limba maghiară, arhivele din Satu Mare au puține traduceri referitoare la activitatea pompierilor.

Încheierea celui de-al II-lea război mondial, anularea Dictatului de la Viena, au făcut posibil, în primăvara anului 1945, emiterea Ordinului de zi nr. 469 al Comandantului Corpului Pompierilor Militari, de reînființare a unităților și subunităților de pompieri din Transilvania.

Compania PCI. Satu Mare se reînființează cu un efectiv de 1 ofițer, 3 subofițeri și 43 militari în termen iar Secția PCI. Carei cu un efectiv de 2 subofițeri și 17 militari în termen. Din mai 1952 Secția PCI. Carei va fi încadrată și cu un ofițer, iar din 1956 cu doi ofițeri, fiind transformată în companie.

Până în 1956 ambele subunități vor face parte din Inspectoratul (Grupul) regional Cluj, apoi din Grupul P.C.I. Baia Mare până în 1968, când prin ordinul M.A.I. nr. 0039794 din 1 octombrie se înființează Grupul de pompieri al județului Satu Mare, cu următoarea structură: Comandamentul grupului, Compania de pompieri Satu Mare și Compania de pompieri Carei.

Evoluția efectivelor de cadre și militari în termen este strâns legată de dotarea subunităților cu tehnica de luptă. Pentru o mașină de luptă în statutul de organizare era prevăzut 2-3 subofițeri - conducători auto și 4-5 servanți, în anul 1953 în dotarea subunităților se aflau A.P.C. Praga Victoria, A.P.C. Skoda și motopompe IMB - 1953 iar în 1958 aceasta a fost completată cu mașini SR 104; APC, ATI, ASpLS și ASpFGI.

În 1950 Compania PCI Satu Mare avea cazarma în clădirea de pe strada Al.I.Cuza, unde, în prezent funcționează Secția de Artă a Muzeului Județean Satu Mare, din 1958 în clădirea de pe b-dul Vasile Lucaciu nr. 28-33, iar din decembrie 1971 în construcția proprie, împreună cu grupul de pompieri, de pe strada Fabricii nr. 35, Satu Mare.

Secția (compania) P.C.I. Carei va funcționa initial în clădirea Primăriei Carei de unde se mută, de două ori, în alte clădiri din Carei, ca din 1962 să primească o clădire proprie, unde se afla și în prezent, pe strada Independenței nr. 28 Carei.

Așa cum rezultă din registrele istorice, Compania Satu Mare a fost comandată de următorii ofițeri: Lt. Pop Ioan, Lt. maj. Teodorescu Gheorghe, Lt. Pinteza Petru, Cpt. Mitroi Constantin, Cpt. Manea Victor, Mr. Ciorna Dumitru, Mr. Jula Mihai, Lt. Crisan Radu, Lt. Gergely Tibor, Lt. Marosan Ioan, Cpt. Miclean Nicolae, Lt. maj. Hausi Nelu, Cpt. Crisan Radu, Mr. Nica Ioan, Lt. maj. Salagean Vasile, Cpt. Zaharia Vasile, Lt. Onet Ioan-Florin, Mr. Remetey Sighismund, iar Compania Carei de: Lt. Enache Petrache, Lt. maj. Filip Traian, Lt. maj. Popovici Ioan, Lt. maj. Popeea Mircea, Lt. Fogas Ioan, Lt. Remetey Sighismund, Lt. maj. Dinga Vasile, Lt. Hausi Nelu, Cpt. Babutiu Ioan, Mr. Chis Viorel.

Un moment important al istoriei pompierilor militari sătmăreni s-a consumat în anul 1997, când unitatea primește denumirea de Grupul de pompieri "SOMEȘ" al județului Satu Mare, iar prin decretul Prezidențial nr. 517 din 10.10.1997 i se acordă Drapelul de luptă.

Acest eveniment a fost onorat de prezenta domnului general de brigada Udor Aurel, adjunct al comandamentului C.P.M.

Cu acest prilej, la sediul unității s-a dezvelit o placă de marmură pe care sunt trecuti comandantii unității

În cele peste șase decenii de existență, pompierii militari sătmăreni au înscris numeroase fapte de eroism și curaj în îndeplinirea sarcinilor și misiunilor încredintate, îmbogățind astfel, frumoasele tradiții ale acestei nobile arme.

Modificări structurale după 1990

Posibilitățile deschise de evenimentele sociale din decembrie 1989 au adus modificări esențiale și în structura organizatorică și funcțională a unității. Grefate pe anumite realități care îngreunau procesul de instrucție, asigurarea tehnico-materială și financiară a unității precum și o nouă viziune a locului și rolului organelor de pompieri, începând cu anul 1990 în diverse forme au fost aduse modificări în componentele de bază ale unității.

Pornindu-se de la rolul important în concepția occidentală; pe care le au organele de logistică au fost create primele elemente care duceau spre o desprindere din acest punct de vedere a unității de pompieri de Inspectoratul Județean de Poliție, care asigură elementul logistic la vremea respectivă.

În acest sens au fost create funcții și structuri care să poată desfășura o activitate independentă pe linia asigurării logistice și financiar-contabile, de la o persoană, în anul 1990, s-a ajuns la două compartimente în prezent. S-a investit un volum mare de muncă în selecționarea personalului corespunzător, instruirea acestuia de către persoanele specializate din Inspectoratul General al Corpului Pompierilor Militari, crearea unor noi condiții normale de desfășurare a muncii în concordanță cu legislația apărută, îndeosebi după anul 1989.

Tot ca scop al direcționării activității unității spre tinte exacte și eficiente, în anul 1994 au fost create condițiile pentru asigurarea unei asistente medicale calificate și oportune prin crearea cabinetului medical de unitate încadrat cu medic și asistent medical.

O creștere numerică și calitativă a cunoscut-o compartimentul tehnic-utilaj, chemat să asigure o bună asistentă tehnică și de specialitate celor peste 40 de mijloace de luptă și transport. Desfășurată inițial ca un compartiment de sine stătător, începând cu luna iunie 1996 aceasta activitate a fost unificată cu cea de servicii și a lucrat în strânsă cooperare cu compartimentul financiar și contabil, trecut cu acest prilej în subordinea

directă a comandantului unității.

Un lucru demn de remarcat care a dus la o mai eficiență și operativă intervenție la incendii a fost continua sporire a numărului cadrelor militare care lucrează în sectorul tehnic-utilaj: maiștri militari precum și conducătorii auto-autospeciale.

La data de 01.01.1990 unitatea noastră dispunea de un număr de 34 mijloace p.s.i. și transport, s-au primit în perioada 01.01.1990 - 01.01.2000 mijloace de transport noi, 7 mijloace p.s.i. de la stocul de mobilizare și un mijloc p.s.i. prin transfer și au ieșit în aceeași perioadă 9 mijloace p.s.i. și transport prin casare, 6 mijloace p.s.i. prin transfer către instituții publice. Unitatea dispune în prezent de 33 mijloace p.s.i. și transport.

Într-un mod creator a fost regândit și procesul de instrucție, s-a renunțat la durata stagiului militar de 1 an și patru luni și s-a stabilit la un an de zile, a fost modificat sistemul de recrutare și încorporare, modificându-se anumite bareme și făcând încorporări la 4 luni, ceea ce a dus la o nouă existență a ciclurilor de instrucție pentru trupă.

Pornind de la principiul intervenției rapide, utile și eficiente au fost angajați militari pe baza de contract folosiți în principiu pentru nevoi operative, dar s-au întreprins măsuri și pentru înființarea a noi subunități de intervenție, cea de la Negrești-Oaș fiind înființată în anul 1994.

Coordonarea operativă și calificată a operațiunilor de luptă specifice a căpătat un plus de eficiență prin instituirea unui serviciu de permanență la conducere și permanentizarea executării serviciului operativ în punctul de comandă al unității.

În conformitate cu strategia de reformă din M.I. bazată pe legislație nouă a fost regândit și conceptul de inspecții tehnice de specialitate care vizau modul cum se respectă normele de p.s.i. Pe lângă creșterea numerică a inspecțiilor de prevenire a incendiilor acesta a căpătat valențe noi prin trecerea în subordinea statului major, realizând o apropiere de procesul de intervenție dar și prin transferul unei părți din activitate la subunitățile care intervin direct la stingerea incendiilor.

Activității stricte de prevenire a incendiilor li se alătură cea de autorizare și avizare a activităților specifice economiei de piață.

În perioada 1990 - 2000 unitatea a realizat o centrală termică proprie pe gaz la Compania de pompieri Satu Mare (1993), două boxe la garajul auto la Pichetul Negrești-Oaș (1998) și acoperișul clădirii de la sediul grupului și a Companiei Satu Mare (1994). Tot în această perioadă spălătoria unității a fost dotată cu o mașină de spălat automată (1993).

Întâmplări și evenimente din viața unității

Pentru efectivele unității, inundațiile catastrofale din luna mai 1970 au constituit un adevărat examen al maturității profesionale, demonstrându-se atât capacitatea organizatorică a comandanților cât și curajul, bărbăția și calitățile de luptă ale militarilor în termen. Datorită unor ploii torențiale, municipiul Satu Mare a fost acoperit de apă în proporție de 80%, înălțimea acesteia ajungând în unele locuri până la 2,5 m.

În noaptea de 13/14 mai 1970 au fost inundate 25 de localități, din care 4 complet. O situație cu totul deosebită era în localitățile: Coca unde erau surprinse de ape 818 persoane; Someșeni - 639; Aciua - 517 și Lunca Apei - 486 persoane.

Pe județ sunt inundate 24.000 ha de teren, cotele râului Someș fiind de 728 cm, însemnând o creștere cu 182 cm față de ziua precedentă. Pe lângă misiunile specifice unității i se ordonă participarea cu un pluton la consolidarea și supraînălțarea digului de pe malul drept al râului Someș.

Datorită muncii pline de dăruire a cadrelor și militarilor în termen ai unității, în perioada 14-16 mai 1970, înfruntând permanent primejdia, au fost salvați de la înec peste

1.500 de persoane, marea majoritate fiind copii, femei și bătrâni.

Începând cu data de 15 mai, Comandamentul Județean pentru combaterea inundațiilor stabilește unității sarcina de a alimenta cu apa potabilă populația din municipiul Satu Mare, precum și de evacuare a apelor din principalele obiective economice, social-culturale și imobile. Prin efortul întregului colectiv angrenat la această misiune s-a reușit să se transporte și să se distribuie populației, zilnic, în medie 500.000 l apă.

Ca urmare a creșterii numărului și complexității sarcinilor primite, s-a constituit pe data de 18.05.1970 "DETAȘAMENTUL DE POMPIERI SATU MARE", cu un efectiv de 16 ofițeri, 55 subofițeri și maiștri militari și 151 de militari în termen și elevi care deserveau 42 de APC-uri, 93 pompe și motopompe, 1 ASpFGI, 1 autoatelier precum și 26 cisterne de transport apă.

Aceste forțe au acționat până pe data de 10.06.1970, însumând în această perioadă peste 6.000 zile/om.

Ziarul "Cronica sătmăreană" în numărul din 19 mai 1970 în articolul -încleștarea cu natura - scria despre pompierii sătmăreni: "... Două zile și două nopți, făcând eforturi aproape supraomenești, au controlat fiecare casă, fiecare ridicătură de teren". "Faptele lor pline de bărbătie și cu profunde implicații umane, vin să completeze șirul lung al faptelor eroice savârșite de întregul nostru popor, în aceste zile de grea încercare."

În ziua de 20.08.1980, ora 11, Compania de pompieri Carei a intervenit pentru înlăturarea efectelor exploziei urmată de incendiu la Secția Extracție a Fabricii de ulei "Ardealul" Carei. Promptitudinea cu care s-a intervenit și înalta pregătire a personalului au condus la salvarea a 50 de muncitori și limitarea propagării incendiului la linia tehnologică și secțiile vecine, făcând posibil reluarea procesului de producție în câteva zile.

În ziua de 16.04.1988 în jurul orei 13.40 s-a produs un incendiu la Hala de gatere a Secției de industrializare a lemnului Bixad, județul Satu Mare. Hala de gatere (având cea. 40 m lungime și 25 m latime) este amplasată în zona centrala a secției, alipită de centrala termică, hala de mașini de forta și rampa verde.

Obiectivul nu dispunea de instalații de stingere cu hidranți exteriori sau interiori și nici instalații de avertizare și stingere automată. Ca surse de alimentare cu apă dispunea de 7 bazine cu capacitatea totală de 302 m.c, alimentate de la pârâul Valea Rea situat la 1,3 km.

Sosit la locul incendiului la ora 15.11, comandantul grupului maior Radu Constantin, împreună cu grupa operativă condusă de Cpt. Strâmb Gheorghe a găsit următoarea situație: - ardea hala de gatere în întregime, cu pericolul iminent de propagare la rampa verde, depozitul de cherestea de bușteni precum și la centrala termică: - acoperișul tip cupolă al halei era prabușit în întregime peste hala de producție, incendiul manifestându-se violent la subsolul și parterul halei; -formațiunile civile de pompieri alarmate erau în acțiune.

Pentru stingerea incendiului s-a acționat cu 2 APCA R și 1 ATI Roman din Compania de pompieri Satu Mare, 1 APCA Roman a FCP din orașul Negrești-Oaș, 1 APCT a FUMT Negrești-Oaș și 2 APCT Roman din comunele Livada și Turt.

Incendiul a fost lichidat după aproape 10 ore, reușindu-se limitarea propagării la vecinătăți, salvându-se bunuri materiale în valoare de peste 50 milioane lei.

În ziua de 25 octombrie 1993, orele 15.32, repausul liniștit al tinerilor militari încorporați doar de câteva zile a fost întrerupt de sunetul strident al sistemului de alarmă, anunță că a izbucnit un puternic incendiu la ROMCEREAL R.A. - Baza de recepție a cerealelor Carei.

Garda de intervenție s-a deplasat cu toate forțele sub comanda Lt. maj. Sălăgean Vasile. La sosire incendiul se manifesta cu violență la uscătorul celular "B8" cu posibilitati de propagare la cele două depozite de floarea soarelui și porumb.

Pentru localizarea și lichidarea incendiului au fost concentrate un număr de 9 autospeciale și utilaje p.s.i. de la care s-au echipat 6 țevi tip "B" și 14 țevi tip "C" organizate în 2 sectoare de stingere.

Incendiul a fost lichidat după 4 ore și 10 minute, reușindu-se salvarea unor mari cantități de cereale în valoare de cca. 100 milioane lei.

Dispeceratul unității este anunțat de izbucnirea unui incendiu în data de 21.08.1995 la S.C. SARMEX S.A. Satu Mare - secția tapițerie.

Compania de pompieri Satu Mare s-a deplasat cu toate forțele sub comanda comandantului gărzii de intervenție Plt. adj. Maxim Gavril.

La sosirea gărzii de intervenție s-a constatat că secția tapițerie era cuprinsă în întregime în flăcări pe o suprafață de 500 mp cu posibilități de propagare și la secțiile vecine.

Operațiunile de stingere au fost conduse de către Comandantul grupului Col. Văleanu Gheorghe, ajutat de șeful de stat major Mr. Burz Iulian și grupa operativă formată din Lt. col. Strâmb Gheorghe, Mr. Crișan Radu, Plt. Sabo Ștefan și comandantul companiei Cpt. Sălăgean Vasile, organizate în două sectoare de stingere.

Pentru localizarea și lichidarea incendiului au fost echipate 12 țevi tip "C" și 4 țevi tip "B". S-au echipat 4 proiectoare de la ASpFGI și au fost constituite 3 echipe pentru evacuarea bunurilor materiale în care au fost incluse și cadre tehnice din societate și de la locul de muncă. Incendiul a fost stins într-o oră și 25 minute.

Stingerea incendiului a necesitat concentrarea a 12 autospeciale și utilaje p.s.i. precum și a unui număr mare de efective însumând 62 pompieri militari și civili, 6 polițiști și 31 persoane de la locul de muncă.

Prin Decretul prezidențial nr.517 din 10 octombrie 1997, s-a acordat Drapelul de Luptă Grupului de pompieri "SOMEȘ" al județului Satu Mare, iar prin Ordinul de zi nr. 1/07248 din 07.11.1997 al Ministerului de Interne, Drapelul de Luptă simbolul onoarei, vitejiei și gloriei militare a fost înmănat de dl. col. Udor Aurel în ziua de 08.11.1997, în cadru festiv, la Monumentul Ostașului Român din Satu Mare.

Odată cu înmânarea Drapelului de Luptă cel mai tânăr contingent de militari în termen din unitate, de la grupul de pompieri POROLISSUM al județului Sălaj și de la Batalionul de Jandarmi Satu Mare au depus jurământul militar, alături de militarii unității.

La festivitate a participat din partea Parlamentului României dl. deputat Pop Viorel, precum și oficialități și comandanți ai unităților militare din Satu Mare și județele vecine.

În cuvântul său dl. col. Udor Aurel a arătat: "trăim azi, împreună, clipe de înălțător și vibrant patriotism, de mândrie și aleasă satisfacție prilejuite de acest eveniment cu dublă semnificație în viața unității dumneavoastră: acordarea Drapelului de Luptă Grupului de Pompieri "SOMEȘ" al județului Satu Mare și depunerea jurământului militar de către cel mai tânăr contingent de militari pompieri sub faldurile mândrului tricolor.

Aceasta zi va rămâne înscrisă cu litere de aur în istoria unității, fiind ziua cand prin Decret al Președintelui României s-a acordat Drapelul de luptă, actul de identitate cel mai pretios ce înnobilează această unitate a Corpului Pompierilor Militari.

Pentru unitatea dumneavoastră, primirea Drapelului de luptă reprezintă unul din elementele ce o singularizează și-i dă personalitate. Steagul este simbolul ființei unității, simbol către care se îndreaptă aspirațiile tuturor celor care își desfasoară activitatea în această unitate adunați în jurul lui.

Drapelul de Luptă are un caracter sacru iar tinerii chemați sub arme depun Jurământul Militar în fața lui".

A urmat sfintirea Drapelului de Luptă de către un sobor de preoți, după care a fost înmănat comandantului unității, dl. col. Pop Gheorghe care a defilat cu acesta în fața formației, în uralele militarilor și mulțimii aflate la festivitate.

În această atmosferă fierbinte de neuitat rapsodul de muzică populară Nicolae Sabău a rostit câteva versuri și a înaltat o odă Drapelului de Luptă, după care a depus în fața lui un coșulet cu flori.

Festivitatea de înmânare a Drapelului de Luptă s-a încheiat cu defilarea unităților militare prezente.

În ziua de 10.08.1999, orele 13.01, Stația de pompieri Carei s-a deplasat cu toate forțele sub comanda M.M. Mureșan Vasile la incendiul de la S.C. MOBICRASNA S.A. Carei.

La sosirea gărzii de intervenție incendiul se manifesta cu violență pe o suprafață de cca. 400 m.p. la secția de locuințe cu posibilitati de propagare la secțiile vecine. Operațiunile de localizare și stingere au fost organizate de către Comandantul unității, col. Pop Gheorghe, pe două sectoare conduse de către Lt. col. Burz Iulian, șeful de stat major și M.M. Mureșan Vasile, pentru care s-au echipat 4 țevi generatoare de spumă, două țevi tip "B" și 6 țevi tip "C".

Pentru evacuarea bunurilor materiale din zona de ardere au fost organizate 4 echipe formate din muncitori și cadre tehnice.

Incendiul a fost stins după o oră și 16 minute. Datorită intervenției prompte a Stației de pompieri Carei s-au salvat bunuri materiale în valoare de cca. 3 miliarde lei.

În data de 18.01.1999, orele 18,15, dispeceratul unității a fost anunțat de izbucnirea unui incendiu la S.C. SAMOBIL S.A. Satu Mare, Detașamentul de pompieri Satu Mare se deplasează cu toate forțele sub comanda Lt. Onet Ioan.

La sosirea forțelor la locul incendiului s-a constatat că acesta se manifestă cu violență pe o suprafață de 150 m.p. la secția finisaj și pulverizat, cu posibilitati de propagare. Acțiunea pentru localizare, cu 2 țevi tip "C", Serviciul privat de pompieri ai societății.

S-a intervenit conform planului de intervenție. Operațiunile de stingere au fost conduse de către Comandantul grupului, col. Pop Gheorghe, ajutat de grupa operativă condusă de Lt. col. Burz Iulian, șeful de stat major. Incendiul a fost lichidat după o oră și 28 minute.

Pentru aceasta acțiune au fost concentrate un număr de șapte autospeciale și utilaje p.s.i. de la care s-au echipat două țevi generatoare de spumă cu 5.000 l/min. și opt țevi tip "C", 41 pompieri militari și civili, 5 polițiști și 27 persoane de la locul de muncă constituite în 3 echipaje pentru evacuarea bunurilor materiale din zona de ardere. Au fost salvate zece persoane și bunuri materiale în valoare de 5,5 miliarde lei. Așadar, pompierii sătmăreni, fie militari sau civili, au fost, sunt și vor fi mereu în slujba comunității, neprecupețind nici un efort pentru a salva viața oamenilor, bunurile materiale și spirituale de furia flăcărilor sau alte sinistre produse în județul nostru.

Lor, pompierilor, le aducem și prin intermediul acestor file, un pios omagiu și o vie recunoștință. Lucrarea se adresează, deopotrivă, pompierilor și cetățenilor județului Satu Mare, și reprezintă un modest izvor documentar ce pune în lumina de unde s-a plecat, unde s-a ajuns și încotro se îndreaptă pompierii sătmăreni, la cumpăna dintre milenii.

Începând cu 15 decembrie 2004 a luat ființa Inspectoratul pentru Situații de Urgență "SOMEȘ" al județului Satu Mare, prin unificarea Grupului de Pompieri "SOMEȘ" cu Inspectoratul de Protecție Civilă.